

**Pokyny 05/2021 o souhře mezi uplatňováním článku 3
a ustanoveními o mezinárodním předávání údajů podle
kapitoly V GDPR**

Verze 2.0

Přijato dne 14. února 2023

Historie verzí

Verze 2.0	14 02 2023	Přijetí pokynů po veřejné konzultaci
Verze 1.0	18 11 2021	Přijetí pokynů k veřejné konzultaci

SHRNUTÍ

GDPR neobsahuje právní definici pojmu „předávání osobních údajů do třetí země nebo mezinárodní organizací“. Evropský sbor pro ochranu osobních údajů (EDPB) proto vydává tyto pokyny, aby objasnil scénáře, na které by se podle jeho názoru měly vztahovat požadavky kapitoly V, a za tímto účelem stanovil tři kumulativní kritéria, která musí být splněna, aby bylo možno operaci zpracování považovat za předávání údajů:

- 1) Na správce nebo zpracovatele („vývozce“) se ve vztahu k danému zpracování údajů vztahuje GDPR.
- 2) Vývozce zpřístupní osobní údaje, které jsou předmětem tohoto zpracování, přenosem nebo jiným způsobem jinému správci, společnému správci nebo zpracovateli („dovozci“).
- 3) Dovozce se nachází ve třetí zemi bez ohledu na to, zda se na tohoto dovozce vztahuje GDPR ve vztahu k danému zpracování údajů v souladu s článkem 3, či nikoli, nebo se jedná o mezinárodní organizaci.

Jsou-li tato tři kritéria stanovená EDPB splněna, jedná se o předávání údajů a použije se kapitola V GDPR. To znamená, že k předání údajů může dojít pouze za určitých podmínek, například v souvislosti s rozhodnutím Evropské komise o odpovídající ochraně (článek 45) nebo poskytnutím vhodných záruk (článek 46). Cílem ustanovení kapitoly V je zajistit pokračující ochranu osobních údajů i poté, co byly předány do třetí země nebo mezinárodní organizaci.

Naopak, pokud tato tři kritéria splněna nejsou, o předávání údajů se nejedná a kapitola V GDPR se nepoužije. V této souvislosti je však třeba připomenout, že správce musí i přesto dodržovat ostatní ustanovení GDPR a zůstává i nadále plně odpovědný za své činnosti zpracování bez ohledu na to, kde k nim dochází. Platí totiž, že ačkoli určitý přenos údajů nemusí splňovat kritéria pro předávání údajů podle kapitoly V, může takové zpracování být i přesto spojeno se zvýšenými riziky, neboť k němu dochází mimo EU, například z důvodu odporujících si vnitrostátních právních předpisů nebo nepřiměřeného přístupu ze strany vlády v dané třetí zemi. Aby tyto operace zpracování byly zákonné podle GDPR, je třeba tato rizika zohlednit při přijímání opatření mimo jiné podle článku 5 („Zásady zpracování osobních údajů“), článku 24 („Odpovědnost správce“) a článku 32 („Zabezpečení zpracování“).

Tyto pokyny obsahují různé příklady toků údajů do třetích zemí, které jsou rovněž uvedeny v příloze, a to s cílem poskytnout další praktické pokyny.

Obsah

Shrnutí	3
1 Úvod	5
2 Kritéria, která musí být splněna, aby bylo možno operaci zpracování považovat za předávání osobních údajů do třetí země nebo mezinárodní organizaci.....	6
2.1 Na správce nebo zpracovatele („vývozce“) se vztahuje GDPR s ohledem na dané zpracování údajů 7	
2.2 Vývozce zpřístupní osobní údaje, které jsou předmětem tohoto zpracování, přenosem nebo jiným způsobem jinému správci, společnému správci nebo zpracovateli („dovozci“)......	7
2.3 Dovozce se nachází ve třetí zemi bez ohledu na to, zda se na tohoto dovozce ve vztahu k danému zpracování údajů vztahuje GDPR v souladu s článkem 3, či nikoli, nebo se jedná o mezinárodní organizaci.....	11
3 Důsledky v případě, že dojde k předávání osobních údajů	13
4 Záruky, které mají být poskytnuty, pokud jsou osobní údaje zpracovávány mimo EHP, ale nedochází k předávání údajů	15
Příloha: Ilustrace příkladů 1–12.....	17

Evropský sbor pro ochranu osobních údajů,

s ohledem na čl. 70 odst. 1 písm. e) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (dále jen „GDPR“ nebo „nařízení“),

s ohledem na Dohodu o EHP, a zejména na její přílohu XI a protokol 37, ve znění rozhodnutí Smíšeného výboru EHP č. 154/2018 ze dne 6. července 2018¹,

s ohledem na články 12 a 22 svého jednacího řádu,

PŘIJAL TYTO POKYNY:

1 ÚVOD

1. Podle článku 44 GDPR² se podmínky stanovené v jeho kapitole V vztahují na jakékoli „předání osobních údajů, které jsou předmětem zpracování nebo které jsou určeny ke zpracování po předání do třetí země nebo mezinárodní organizací“³. Zastřešujícím účelem kapitoly V je zajistit, aby úroveň ochrany zaručená GDPR nebyla znehodnocena při předávání osobních údajů „do třetích zemí nebo mezinárodním organizacím“⁴.
2. Cílem ustanovení kapitoly V tedy je zajistit pokračující ochranu osobních údajů i poté, co byly předány do třetí země nebo mezinárodní organizaci. Pokud jsou osobní údaje zpracovávány v EU, jsou chráněny nejen pravidly uvedenými v GDPR, ale také dalšími pravidly jak na úrovni EU, tak na úrovni členských států, která musí být v souladu s GDPR (včetně případných odchylek v něm stanovených) a v konečném důsledku i s Listinou základních práv a svobod EU. Pokud jsou osobní údaje předávány nebo zpřístupňovány subjektům mimo území EU nebo mezinárodním organizacím, úroveň ochrany práv a svobod fyzických osob pravděpodobně nebude v zásadě rovnocenná úrovni ochrany poskytované zastřešujícím právním rámcem, který se uplatňuje v Unii.
3. Kontinuitu ochrany lze zajistit různými způsoby, například právním rámcem třetí země nebo mezinárodní organizace, která využívá rozhodnutí Evropské komise o odpovídající ochraně (článek 45), nebo nástrojem mezi vývozcem a dovozcem, který poskytuje vhodné záruky (článek 46)⁵. Při využívání

¹ Odkazy na „EU“ v celém tomto dokumentu je třeba chápat jako odkazy na „EHP“ a odkazy na „členské státy“ jako odkazy na „členské státy EHP“.

² „K jakémukoli předání osobních údajů, které jsou předmětem zpracování nebo které jsou určeny ke zpracování po předání do třetí země nebo mezinárodní organizaci, může dojít pouze tehdy, splní-li správce a zpracovatel v závislosti na dalších ustanoveních tohoto nařízení podmínky stanovené v této kapitole, včetně podmínek pro další předávání osobních údajů z dané třetí země nebo mezinárodní organizace do jiné třetí země nebo jiné mezinárodní organizaci.“

³ „Mezinárodní organizací“ se rozumí organizace a jí podřízené subjekty podléhající mezinárodnímu právu veřejnému nebo jiný subjekt zřízený dohodou mezi dvěma nebo více zeměmi nebo na jejím základě.

⁴ Kromě 101. bodu odůvodnění to zdůrazňuje zejména článek 44 věta 2, která zní: „Veškerá ustanovení této kapitoly se použijí s cílem zajistit, aby úroveň ochrany fyzických osob zaručená tímto nařízením nebyla znehodnocena.“

⁵ Pokud nelze kontinuitu ochrany zajistit prostřednictvím použitého nástroje předávání, například pokud je zrušeno rozhodnutí o odpovídající ochraně podle článku 45, mechanismus pro vydávání osvědčení podle čl. 46 odst. 2 písm. f) již není platný nebo přijatá doplňková opatření nejsou / přestala být účinná, je třeba přijmout

jednoho z nástrojů pro předávání údajů uvedených v článku 46 GDPR je třeba posoudit, zda tyto nástroje zajišťují úroveň ochrany předávaných údajů, která je v zásadě rovnocenná úrovni ochrany zaručené v rámci EU, nebo zda je třeba zavést doplňková opatření⁶.

4. Pokud správce nebo zpracovatel předává údaje dovozci ve třetí zemi, na jehož zpracování se vztahuje čl. 3 odst. 2 GDPR, může být ochrana poskytovaná GDPR znehodnocena právním rámcem, který se na dovozce vztahuje. Tak tomu může být například v případě, kdy má daná třetí země pravidla pro přístup vlády k osobním údajům přesahující rámec toho, co je nutné a přiměřené v demokratické společnosti (k ochraně jednoho z důležitých cílů, který je uznán rovněž v právu Unie nebo členských států, jako jsou například cíle uvedené v čl. 23 odst. 1 GDPR). Ustanovení kapitoly V mají toto riziko kompenzovat a doplňovat místní působnost GDPR stanovenou v článku 3.
5. Záměrem následujících oddílů je objasnit tuto souhru mezi článkem 3 a ustanoveními GDPR o mezinárodním předávání údajů v kapitole V. Jejich účelem je pomoci správcům a zpracovatelům určit, zda daná operace zpracování představuje předání do třetí země nebo mezinárodní organizaci, a zda jsou tedy v důsledku toho povinni dodržovat ustanovení kapitoly V GDPR. Toto vyjasnění je rovněž důležité pro jednotný výklad a uplatňování GDPR dozorovými úřady.
6. V každém případě, a jak je podrobněji vysvětleno v oddíle 4, je důležité mít na paměti, že ačkoli určitý tok údajů, na který se vztahuje článek 3, nemusí vždy představovat předávání údajů podle kapitoly V, může být zpracování údajů mimo EU i přesto spojeno se zvýšenými riziky, pro která je třeba počítat se zárukami. Bez ohledu na to, zda zpracování probíhá v EU, či nikoli, musí správci a zpracovatelé, na něž se vztahuje GDPR ve vztahu k danému zpracování, vždy dodržovat všechna příslušná ustanovení GDPR, jako je například povinnost zavést technická a organizační opatření podle článku 32, která zohledňují mimo jiné rizika související se zpracováním.

2 KRITÉRIA, KTERÁ MUSÍ BÝT SPLNĚNA, ABY BYLO MOŽNO OPERACI ZPRACOVÁNÍ POVAŽOVAT ZA PŘEDÁVÁNÍ OSOBNÍCH ÚDAJŮ DO TŘETÍ ZEMĚ NEBO MEZINÁRODNÍ ORGANIZACI

7. GDPR neobsahuje právní definici pojmu „předávání osobních údajů do třetí země nebo mezinárodní organizací“⁷ a k dispozici je jen omezená příslušná judikatura⁸. Neexistence definice předávání údajů v GDPR vede k právní nejistotě ohledně přesného rozsahu povinností vyplývajících z kapitoly V a vzájemného působení mezi článkem 3 a kapitolou V. Je proto nezbytné tento pojem vyjasnit.
8. Vzhledem k tomu, že EDPB má podle čl. 70 odst. 1 písm. b) GDPR za úkol poskytovat Evropské komisi poradenství ve veškerých záležitostech souvisejících s ochranou osobních údajů v Unii včetně jakýchkoli aspektů tohoto nařízení, které podle jeho názoru vyžadují další objasnění, vyzývá EDPB

opatření s cílem zabránit znehodnocení úrovně ochrany a zajistit, že dané zpracování je zákonné, např. zavést jiný nástroj pro předávání a/nebo účinná doplňková opatření.

⁶ Viz doporučení EDPB č. 01/2020 o opatřeních, která doplňují nástroje pro předávání s cílem zajistit soulad s úrovní ochrany osobních údajů v EU, doporučení EDPB č. 02/2020 týkající se evropských základních záruk pro sledovací opatření a rozsudek Soudního dvora EU ze dne 16. července 2020, Data Protection Commissioner v. Facebook Ireland Ltd, Maximilian Schrems, C-311/18, EU:C:2020:559.

⁷ Článek 44 věta 1.

⁸ Například rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 6. listopadu 2003, Bodil Lindqvist, C-101/01, EU:C:2003:596, podle něhož je předání zpracováním, a pokud jsou údaje zveřejňovány na internetových stránkách uložených u poskytovatele hostingu usazeného v EU, nedochází podle původní směrnice 95/46 k předávání údajů do třetí země.

Evropskou komisí, aby této otázce věnovala obzvláštní pozornost v rámci zprávy o hodnocení a přezkumu GDPR podle článku 97.

9. V každém případě vzhledem k tomu, že čl. 70 odst. 1 písm. e) GDPR ukládá EDPB úkol vydávat pokyny, doporučení a osvědčené postupy, aby podporoval soudržné uplatňování tohoto nařízení, vydává EDPB tyto pokyny s cílem objasnit scénáře, na které by se podle jeho názoru měly vztahovat požadavky kapitoly V. Za tímto účelem stanovil následující tři kumulativní kritéria, která musí být splněna, aby bylo možno operaci zpracování považovat za předávání údajů:
 - 1) Na správce nebo zpracovatele („vývozce“) se ve vztahu k danému zpracování údajů vztahuje GDPR.
 - 2) Vývozce zpřístupní osobní údaje, které jsou předmětem tohoto zpracování, přenosem nebo jiným způsobem jinému správci, společnému správci nebo zpracovateli („dovozci“).
 - 3) Dovozce se nachází ve třetí zemi bez ohledu na to, zda se na tohoto dovozce vztahuje GDPR ve vztahu k danému zpracování údajů v souladu s článkem 3, či nikoli, nebo se jedná o mezinárodní organizaci.
10. V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle článku 3 musí být to, zda se GDPR použije, či nikoli, posuzováno vždy ve vztahu k určité operaci zpracování, a nikoli ve vztahu ke konkrétnímu subjektu (např. společnosti)⁹.
11. EDPB rovněž připomíná, že uplatňováním GDPR nejsou dotčena ustanovení mezinárodního práva, například ta, která upravují výsady a imunity diplomatických misí a konzulárních úřadů třetích zemí, jakož i mezinárodních organizací (bez ohledu na to, kde se nacházejí)¹⁰.

2.1 Na správce nebo zpracovatele („vývozce“) se vztahuje GDPR s ohledem na dané zpracování údajů

12. První kritérium vyžaduje, aby dotčené zpracování údajů splňovalo požadavky článku 3 GDPR, tj. aby se na správce nebo zpracovatele vztahovalo GDPR s ohledem na dané zpracování údajů. To bylo podrobněji rozpracováno v pokynech EDPB 3/2018 k místní působnosti GDPR (článek 3).
13. Je třeba zdůraznit, že na správce a zpracovatele, kteří nejsou usazeni v EU, se může pro dané zpracování údajů vztahovat GDPR podle čl. 3 odst. 2, a proto budou muset při předávání osobních údajů správci nebo zpracovateli ve stejné nebo jiné třetí zemi nebo mezinárodní organizaci dodržovat ustanovení kapitoly V s přihlédnutím k tomu, že povinnosti podle GDPR nejsou odlišné pro správce/zpracovatele usazené v EU a správce/zpracovatele mimo EU, v jejichž případě zpracování spadá pod čl. 3 odst. 2.
14. Lze také konstatovat, že GDPR, včetně kapitoly V, se vztahuje na zpracování osobních údajů prováděné velvyslanectvími a konzuláty členských států EU se sídlem mimo EU, neboť takové zpracování spadá do oblasti působnosti GDPR na základě čl. 3 odst. 3¹¹.

2.2 Vývozce zpřístupní osobní údaje, které jsou předmětem tohoto zpracování, přenosem nebo jiným způsobem jinému správci, společnému správci nebo zpracovateli („dovozci“).

⁹ Viz strana 5 a oddíly 1–3 pokynů EDPB 3/2018 k místní působnosti GDPR (článek 3).

¹⁰ Tamtéž, viz strana 23.

¹¹ Tamtéž, viz strana 22.

15. Druhé kritérium vyžaduje, aby vývozce zpřístupnil údaje přenosem nebo jiným způsobem jinému správci nebo zpracovateli. Pojmy „správce“ a „zpracovatel“ byly podrobněji objasněny v pokynech EDPB 07/2020. Je třeba mít na paměti, že pojmy „správce“, „společný správce“ a „zpracovatel“ jsou *funkční* pojmy v tom smyslu, že mají rozdělit odpovědnost podle skutečných úloh stran, a jsou to také *autonomní* pojmy v tom smyslu, že by měly být vykládány především v souladu s právními předpisy EU v oblasti ochrany osobních údajů. Je nezbytné provést analýzu každého příslušného zpracování případ od případu a úloh všech zapojených aktérů¹².
16. Osobní údaje mohou být „zpřístupněny“ například vytvořením účtu, udělením přístupových práv k existujícímu účtu, „potvrzením“/„přijetím“ účinné žádosti o vzdálený přístup, vložením pevného disku nebo zadáním hesla k souboru. Je třeba mít na paměti, že vzdálený přístup ze třetí země (i když se uskutečňuje pouze prostřednictvím zobrazení osobních údajů na obrazovce, například v rámci podpory, odstraňování problémů nebo pro administrativní účely) a/nebo uložení v cloudu nacházejícím se mimo EHP, jež nabízí poskytovatel služeb, se rovněž považuje za předání, a to za předpokladu, že jsou splněna tři kritéria uvedená v bodě 9 výše¹³.
17. Kapitola V se oproti tomu nevztahuje na „interní zpracování“, tj. situaci, kdy údaje nejsou zpřístupňovány přenosem ani jiným způsobem jinému správci nebo zpracovateli, včetně případů, kdy k takovému zpracování dochází mimo EU¹⁴. V takovém případě za zpracování i nadále odpovídá správce nebo zpracovatel, včetně zajištění souladu se všemi příslušnými ustanoveními a zárukami GDPR, které se na ně přímo vztahuje (viz také oddíl 4 níže), např. dozorové úřady EHP mohou vůči těmto subjektům vymáhat dodržování GDPR a subjekty údajů mají v případě porušení jejich práv nárok na právní ochranu.
18. Toto druhé kritérium nelze navíc považovat za splněné, pokud neexistuje správce nebo zpracovatel, který by zasílal nebo poskytoval údaje jinému správci nebo zpracovateli (tj. neexistuje „vývozce“), například pokud údaje příjemci zpřístupní přímo subjekt údajů¹⁵.

Příklad 1: Správce ve třetí zemi shromažďuje údaje přímo od subjektu údajů v EU (podle čl. 3 odst. 2 GDPR)

Maria, která žije v Itálii, vyplní své jméno, příjmení a poštovní adresu ve formuláři na internetových stránkách se zaměřením na oděvy, aby dokončila objednávku a získala šaty, které si koupila on-line ve svém bydlišti v Římě. Tyto internetové stránky se zaměřením na oděvy provozuje společnost ze třetí země, která nepůsobí na území EU, ale zaměřuje se konkrétně na trh EU. V tomto případě subjekt údajů (Maria) poskytuje své osobní údaje společnosti ze třetí země. Nejedná se zde o předání osobních údajů,

¹² Viz strana 9 pokynů EDPB 07/2020 k pojmům správce a zpracovatele v GDPR.

¹³ Viz doporučení EDPB č. 01/2020 o opatřeních, která doplňují nástroje pro předávání s cílem zajistit soulad s úrovní ochrany osobních údajů v EU, strana 11, bod 13 a poznámka pod čarou č. 28.

¹⁴ To se odráží i v přístupu článku 46 GDPR, který odkazuje na smluvní/dvoustranné nástroje předávání údajů uzavřené mezi různými subjekty jednajícími jako správci nebo zpracovatelé.

¹⁵ Subjekt údajů nelze považovat za správce nebo zpracovatele. To vyplývá z čl. 4 odst. 10 GDPR, který rozlišuje mezi správcem/zpracovatelem a subjektem údajů. Subjekt údajů, který zpřístupňuje své vlastní osobní údaje, proto nelze považovat za „vývozce“. Tím není dotčena skutečnost, že v souladu s čl. 4 odst. 7 a 8 GDPR může být správcem/zpracovatelem fyzická osoba (např. jako osoba samostatně výdělečně činná). To však neomezuje ochranu, které požívají fyzické osoby jednající jako správce/zpracovatel, pokud jde o jejich vlastní osobní údaje. Kromě toho je třeba připomenout, že pokud je zpracování osobních údajů prováděno „fyzickou osobou v průběhu výlučně osobních či domácích činností“, bude takové zpracování v souladu s čl. 2 odst. 2 písm. c) spadat mimo věcnou působnost GDPR. Závěrem je třeba poznamenat, že osobní údaje zpřístupněné prostřednictvím souborů cookie nejsou považovány za zpřístupněné přímo subjektem údajů, ale za přenos provozovatelem internetové stránky, kterou subjekt údajů navštěvuje.

protože údaje nejsou předávány vývozcem (správcem nebo zpracovatelem), ale jsou přímo od subjektu údajů shromažďovány správcem podle čl. 3 odst. 2 GDPR. Kapitola V se tedy na tento případ nevztahuje. Daná společnost ze třetí země však bude muset uplatnit GDPR, protože na její operace zpracování se vztahuje čl. 3 odst. 2¹⁶.

Příklad 2: Správce ve třetí zemi shromažďuje údaje přímo od subjektu údajů v EU (podle čl. 3 odst. 2 GDPR) a pro některé činnosti zpracování využívá zpracovatele mimo EU

Maria, která žije v Itálii, vyplní své jméno, příjmení a poštovní adresu ve formuláři na internetových stránkách se zaměřením na oděvy, aby dokončila objednávku a získala šaty, které si koupila on-line ve svém bydlišti v Římě. Tyto internetové stránky se zaměřením na oděvy provozuje společnost ze třetí země, která nepůsobí na území EU, ale zaměřuje se konkrétně na trh EU. Tato společnost ze třetí země zapojila za účelem zpracování objednávek obdržených prostřednictvím internetových stránek zpracovatele mimo EHP. V tomto případě subjekt údajů (Maria) poskytuje své osobní údaje společnosti ze třetí země a nejedná se o předávání osobních údajů, neboť údaje shromažďuje přímo správce podle čl. 3 odst. 2 GDPR. Správce tak bude muset na zpracování těchto osobních údajů uplatnit GDPR. Pokud by společnost ze třetí země zapojila zpracovatele mimo EHP, bylo by takové zpřístupnění údajů zpracovateli mimo EHP předáváním údajů a správce by musel uplatnit povinnosti podle článku 28 a kapitoly V s cílem zajistit, aby úroveň ochrany poskytovaná GDPR nebyla znehodnocena v důsledku toho, že údaje zpracovává jeho jménem zpracovatel mimo EHP¹⁷.

Příklad 3: Správce ve třetí zemi získává údaje přímo od subjektu údajů v EU (nikoli však podle čl. 3 odst. 2 GDPR) a pro některé činnosti zpracování využívá zpracovatele mimo EU

Maria, která žije v Itálii, se rozhodne rezervovat si pokoj v hotelu v New Yorku pomocí formuláře na internetových stránkách hotelu. Osobní údaje shromažďuje přímo hotel, který se nezaměřuje na fyzické osoby v EHP ani je nemonitoruje. V tomto případě k předání údajů nedochází, protože údaje jsou předávány přímo subjektem údajů a přímo shromažďovány správcem. Vzhledem k tomu, že hotel neprovádí žádné činnosti v oblasti zaměření nebo monitorování fyzických osob v EHP, GDPR se nepoužije, a to ani s ohledem na jakékoli činnosti zpracování prováděné zpracovateli mimo EHP jménem tohoto hotelu.

Příklad 4: Platforma v EHP shromažďuje údaje a následně je předává správci ze třetí země

Maria, která žije v Itálii, si rezervuje pokoj v hotelu v New Yorku prostřednictvím on-line cestovní agentury usazené v EHP. Mariiny osobní údaje, které jsou nezbytné pro rezervaci hotelu, shromažďuje on-line cestovní agentura usazená v EHP jako správce a zasílá je hotelu, který je přijímá jako samostatný správce. Při předávání osobních údajů hotelu ve třetí zemi provádí cestovní kancelář usazená v EHP předávání osobních údajů a použije se kapitola V GDPR.

¹⁶ V tomto ohledu viz 23. bod odůvodnění, který obsahuje prvky, jež je třeba posoudit při určování, zda je splněno kritérium zaměření podle čl. 3 odst. 2 písm. a) GDPR.

¹⁷ Upozorňujeme, že pokud činnosti zpracování prováděné zpracovatelem souvisejí se zaměřujícími činnostmi správce, vztahuje se na zpracovatele rovněž čl. 3 odst. 2 GDPR, viz strany 20–22 pokynů EDPB 3/2018 k místní působnosti GDPR (článek 3).

Příklad 5: Správce v EU zasílá údaje zpracovateli ve třetí zemi

Společnost X usazená v Rakousku, která jedná jako správce, poskytuje osobní údaje svých zaměstnanců nebo zákazníků společnosti Z ve třetí zemi, která tyto údaje zpracovává jako zpracovatel jménem společnosti X. V tomto případě poskytuje údaje správce, na kterého se v souvislosti s daným zpracováním vztahuje GDPR, zpracovateli ve třetí zemi. Poskytnutí údajů bude tudíž považováno za předávání osobních údajů do třetí země, a proto se použije kapitola V GDPR.

19. Je rovněž důležité mít na paměti, že článek 44 GDPR jasně stanoví, že předávání údajů může provádět nejen správce, ale také zpracovatel. Nastane tedy situace předávání údajů, kdy zpracovatel (buď podle čl. 3 odst. 1, nebo podle čl. 3 odst. 2 pro dané zpracování, jak je vysvětleno výše) zašle údaje jinému zpracovateli, nebo dokonce správci ve třetí zemi podle pokynů svého správce¹⁸. V těchto případech jedná zpracovatel jako vývozce údajů jménem správce a musí zajistit, aby pro dané předání údajů byla dodržena ustanovení kapitoly V podle pokynů správce, včetně použití vhodného nástroje pro předávání údajů. Vzhledem k tomu, že předávání údajů je činností zpracování prováděnou jménem správce, je správce rovněž odpovědný a mohl by nést odpovědnost podle kapitoly V a musí rovněž zajistit, aby zpracovatel poskytl dostatečné záruky podle článku 28.

Příklad 6: Zpracovatel v EU zasílá údaje zpět svému správci ve třetí zemi

Společnost XYZ Inc., správce, který nemá provozovnu v EU, zasílá osobní údaje svých zaměstnanců/zákazníků, z nichž všichni jsou subjekty údajů, které se nenacházejí v EU, zpracovateli ABC Ltd. ke zpracování v EU jménem společnosti XYZ. Společnost ABC předává tyto údaje zpět společnosti XYZ. Na zpracování prováděné společností ABC jakožto zpracovatelem se vztahuje GDPR s ohledem na specifické povinnosti zpracovatele podle čl. 3 odst. 1, protože společnost ABC je usazena v EU. Vzhledem k tomu, že společnost XYZ je správcem ve třetí zemi, považuje se zpřístupnění údajů společností ABC společnosti XYZ za předávání osobních údajů, a proto se použije kapitola V.

Příklad 7: Zpracovatel v EU zasílá údaje dílčímu zpracovateli ve třetí zemi

Společnost A usazená v Německu, jednající jako správce, zapojila francouzskou společnost B, aby jejím jménem působila jako zpracovatel. Společnost B má v úmyslu dále delegovat část činností zpracování, které provádí jménem společnosti A, na dílčího zpracovatele C, společnost ve třetí zemi, a tudíž zasílat společnosti C údaje za tímto účelem. Zpracování prováděné společností A i jejím zpracovatelem B je prováděno v rámci jejich provozoven v EU, a proto se na ně vztahuje GDPR podle ustanovení jeho čl. 3 odst. 1, avšak zpracování údajů společností C je prováděno ve třetí zemi. Předávání údajů od zpracovatele B dílčímu zpracovateli C tedy představuje předávání do třetí země a použije se kapitola V GDPR.

20. Jak je uvedeno v bodě 17 výše, z druhého kritéria vyplývá, že pojem „předávání osobních údajů do třetí země nebo mezinárodní organizaci“ se vztahuje pouze na zpřístupnění osobních údajů, do něhož jsou zapojeny dvě různé (samostatné) strany (z nichž každá je buď správcem, společným správcem, nebo zpracovatelem). Aby se jednalo o předávání údajů, musí existovat správce nebo zpracovatel, který

¹⁸ Ustanovení čl. 28 odst. 3 písm. a) GDPR uvádí doložené pokyny správce, „včetně v otázkách předání osobních údajů do třetí země nebo mezinárodní organizaci“. Viz také doložka 8.1 modulu 3 v příloze prováděcího rozhodnutí Komise (EU) 2021/914 ze dne 4. června 2021 o standardních smluvních doložkách pro předávání osobních údajů do třetích zemí podle nařízení (EU) 2016/679.

údaje zpřístupňuje (vývozce), a jiný správce nebo zpracovatel, který tyto údaje obdrží nebo k nim získá přístup (dovozce).

Příklad 8: Zaměstnanec správce z EU cestuje do třetí země v rámci služební cesty

George, zaměstnanec společnosti A se sídlem v Polsku, cestuje do třetí země na jednání a veze si s sebou notebook. Během svého pobytu v zahraničí George zapne svůj počítač a vzdáleně přistupuje k osobním údajům v databázích své společnosti, aby dokončil interní zprávu. Skutečnost, že si přivezl notebook, a vzdálený přístup k osobním údajům ze třetí země se nepovažuje za předání osobních údajů, neboť George není jiným správcem, ale zaměstnancem, a tedy nedílnou součástí správce (A)¹⁹. Předávání údajů se tudíž provádí v rámci téhož správce (A). Toto zpracování, včetně vzdáleného přístupu a činností zpracování, které George provede po aktivaci přístupu, provádí polská společnost, tj. správce, který je usazen v Unii podle čl. 3 odst. 1 GDPR. Lze však konstatovat, že v případě, kdy by George jako zaměstnanec společnosti A zaslal nebo zpřístupnil údaje jinému správci nebo zpracovateli ve třetí zemi, dotčený tok údajů by představoval předávání údajů podle kapitoly V vývozcem (A) v EU takovému dovozci ve třetí zemi.

21. Je třeba rovněž připomenout, že subjekty, které tvoří součást stejné skupiny společností, mohou být považovány za samostatné správce nebo zpracovatele. Zpřístupňování údajů mezi subjekty patřícími do stejné skupiny společností (zpřístupňování údajů v rámci skupiny) proto může představovat předávání osobních údajů²⁰.

Příklad 9: Dceřiná společnost (správce) v EU sdílí údaje se svou mateřskou společností (zpracovatelem) ve třetí zemi.

Irská společnost X, která je dceřinou společností mateřské společnosti Y ve třetí zemi, zpřístupňuje osobní údaje svých zaměstnanců společnosti Y, aby je mateřská společnost ve třetí zemi uložila do centralizované databáze lidských zdrojů. V tomto případě irská společnost X zpracovává (a zpřístupňuje) údaje jako zaměstnavatel, a tedy jako správce, přičemž mateřská společnost je zpracovatelem. Na společnost X se při tomto zpracování vztahuje GDPR podle čl. 3 odst. 1 a společnost Y se nachází ve třetí zemi. Toto zpřístupnění se proto považuje za předávání do třetí země ve smyslu kapitoly V GDPR.

2.3 [Dovozce se nachází ve třetí zemi bez ohledu na to, zda se na tohoto dovozce ve vztahu k danému zpracování údajů vztahuje GDPR v souladu s článkem 3, či nikoli, nebo se jedná o mezinárodní organizaci.](#)

22. Třetí kritérium vyžaduje, aby se dovozce geograficky nacházel ve třetí zemi, avšak bez ohledu na to, zda dané zpracování spadá do oblasti působnosti GDPR, nebo aby se jednalo o mezinárodní organizaci.
23. EDPB zdůrazňuje, že cílem tohoto kritéria je zajistit, aby nebyla znehodnocena úroveň ochrany fyzických osob zaručená GDPR, pokud osobní údaje nejsou dále zpracovávány v právním rámci EHP (v tomto ohledu viz poslední věta článku 44 a 101. bod odůvodnění GDPR). K tomu může dojít buď proto, že se GDPR na tohoto dovozce ve vztahu k danému zpracování nevztahuje, nebo proto, že se na dané

¹⁹ Viz bod 78 pokynů EDPB 07/2020 k pojmům správce a zpracovatele v GDPR.

²⁰ Pokud jde o zpracování údajů v rámci skupiny společností, je třeba věnovat zvláštní pozornost otázce, zda jako správce nebo zpracovatel může jednat provozovna, např. při zpracovávání údajů jménem mateřské společnosti, viz bod 17 pokynů EDPB 07/2020 k pojmům správce a zpracovatele v GDPR.

zpracování sice GDPR vztahuje,²¹ ale osobní údaje zpracovává dovozce se sídlem mimo EHP, a proto by se na ně mohly vztahovat jiné (odporující si) právní rámce, např. pokud jde o možný nepřiměřený přístup ze strany vlády k osobním údajům. V této souvislosti mají význam rovněž úvahy týkající se možných obtíží s vymáháním dodržování GDPR a se získáváním právní ochrany vůči subjektům, které se nacházejí mimo EHP.

Příklad 10: Zpracovatel v EU zasílá údaje zpět svému správci ve třetí zemi

Společnost A, správce, který nemá provozovnu v EU, nabízí zboží a služby na trhu EU. Francouzská společnost B zpracovává osobní údaje jménem společnosti A. Společnost B tyto údaje předává zpět společnosti A. Na zpracování prováděné zpracovatelem B se vztahuje GDPR s ohledem na specifické povinnosti zpracovatele podle čl. 3 odst. 1, neboť probíhá v souvislosti s činností jeho provozovny v EU. Na zpracování prováděné společností A se rovněž vztahuje GDPR, neboť se na společnost A vztahuje čl. 3 odst. 2. Jelikož se však společnost A nachází ve třetí zemi, považuje se zpřístupnění údajů společností B společnosti A za předávání do třetí země, a proto se použije kapitola V.

Příklad 11: Vzdálený přístup k údajům v EU ze strany zpracovatele ze třetí země, který jedná jménem správců z EU

Společnost ve třetí zemi (společnost Z), která nemá provozovnu v EU, nabízí služby jako zpracovatel společností v EU. Společnost Z, která jedná jako zpracovatel jménem správců v EU, uplatňuje vzdálený přístup, např. pro účely podpory, k údajům, které jsou uloženy v EU. Vzhledem k tomu, že se společnost Z nachází ve třetí zemi, vede takový vzdálený přístup k předávání údajů od správců z EU jejich zpracovateli (společnosti Z) ve třetí zemi podle kapitoly V.

24. Další situací, kterou je třeba v této souvislosti zmínit, je případ, kdy správce v EU využívá zpracovatele v EU, na kterého se vztahují právní předpisy třetí země, a existuje možnost, že zpracovateli budou zasílány žádosti o přístup od vlády, a pokud zpracovatel na takovou žádost zareaguje, bude se tudíž jednat o předávání osobních údajů. V takové situaci je třeba mít na paměti, že podle čl. 28 odst. 1 a 81. bodu odůvodnění GDPR mohou správci využívat pouze ty zpracovatele, kteří poskytují dostatečné záruky, že jsou přijata technická a organizační opatření, která splňují požadavky GDPR. GDPR v této souvislosti odkazuje nejen na odborné znalosti a zdroje, ale také na spolehlivost, která může být zpochybněna, pokud se na zpracovatele vztahují právní předpisy třetí země, které mu mohou bránit v plnění povinností zpracovatele. Otázka, zda zpracovatel poskytuje dostatečné záruky, se týká také zákonnosti zpracování a dodržování zásady integrity a důvěrnosti, za které správce odpovídá podle čl. 5 odst. 2 GDPR²².

²¹ Jak bylo uvedeno výše, otázka, zda dané zpracování splňuje požadavky článku 3 GDPR, tj. zda se na dovozce ve vztahu k danému zpracování vztahuje GDPR, byla dále rozvedena v pokynech EDPB 3/2018 k místní působnosti GDPR (článek 3).

²² Viz také body 119–120 pokynů EDPB 07/2020 k pojmům správce a zpracovatele v GDPR.

Příklad 12: Správce v EU využívá zpracovatele v EU, na kterého se vztahují právní předpisy třetí země

Dánská společnost X, jednající jako správce, zapojila společnost Y usazenou v EU, aby jejím jménem působila jako zpracovatel. Společnost Y je dceřinou společností mateřské společnosti Z ze třetí země. Společnost Y zpracovává údaje společnosti X výhradně v EU a nikdo mimo EU, včetně mateřské společnosti Z, nemá k těmto údajům přístup. Kromě toho ze smlouvy mezi společností X a společností Y vyplývá, že společnost Y zpracovává osobní údaje pouze na základě doložených pokynů společnosti X, pokud jí toto zpracování již neukládá právo EU nebo členského státu, které se na společnost Y vztahuje. Na společnost Y se však vztahují právní předpisy třetí země s extrateritoriálním účinkem, což v tomto případě znamená, že společnost Y může obdržet žádosti o přístup od orgánů třetích zemí. Vzhledem k tomu, že společnost Y nepůsobí ve třetí zemi (ale jedná se o společnost z EU, na kterou se vztahuje čl. 3 odst. 1 GDPR), zpřístupnění údajů společností X, která je správcem údajů, společnosti Y, která je zpracovatelem, nepředstavuje předávání údajů a kapitola V GDPR se nepoužije. Jak již bylo zmíněno, existuje však možnost, že společnost Y obdrží žádosti o přístup od orgánů třetích zemí, a pokud by společnost Y této žádosti vyhověla, bylo by takové zpřístupnění údajů považováno za předání údajů podle kapitoly V. Pokud společnost Y vyhoví žádosti v rozporu s pokyny správce, a tudíž i s článkem 28 GDPR, považuje se společnost Y ve vztahu k tomuto zpracování za nezávislého správce podle čl. 28 odst. 10 GDPR. V této situaci by společnost X, která je správcem, měla před zapojením daného zpracovatele tyto okolnosti posoudit, aby zajistila, že v souladu s požadavky článku 28 GDPR využívá pouze ty zpracovatele, kteří poskytují dostatečné záruky zavedení vhodných technických a organizačních opatření tak, aby dané zpracování bylo v souladu s požadavky GDPR, včetně kapitoly V, a aby zajistila rovněž existenci smlouvy nebo právního aktu, kterým se zpracování tímto zpracovatelem řídí.

3 DŮSLEDKY V PŘÍPADĚ, ŽE DOJDE K PŘEDÁVÁNÍ OSOBNÍCH ÚDAJŮ

25. Pokud jsou splněna všechna kritéria stanovená EDPB, dochází k „předávání do třetí země nebo mezinárodní organizací“. Předávání tedy znamená, že správce nebo zpracovatel (vývozce), na kterého se v souvislosti s daným zpracováním vztahuje GDPR podle článku 3, zašle nebo zpřístupní osobní údaje jinému správci nebo zpracovateli (dovozci) ve třetí zemi bez ohledu na to, zda se na tohoto dovozce v souvislosti s daným zpracováním vztahuje GDPR, či nikoli, nebo mezinárodní organizaci.
26. V důsledku toho musí vývozce splnit podmínky kapitoly V a předávání zaštitit použitím některého z nástrojů, jejichž cílem je ochrana osobních údajů po jejich předání do třetí země nebo mezinárodní organizaci.
27. Mezi tyto nástroje patří rozhodnutí o odpovídající ochraně přijaté Evropskou komisí, které uznává existenci odpovídající úrovně ochrany ve třetí zemi nebo v mezinárodní organizaci, kam jsou údaje předávány (článek 45), nebo pokud taková odpovídající úroveň ochrany neexistuje, zavedení vhodných záruk vývozcem (správcem nebo zpracovatelem), jak je stanoveno v článku 46²³. Podle článku 49 lze navíc ve specifických situacích a za jistých podmínek předávat osobní údaje do třetí země nebo mezinárodní organizaci i v případě, že neexistuje odpovídající úroveň ochrany ani nejsou zavedeny vhodné záruky²⁴.
28. Hlavní typy nástrojů pro předávání uvedené v článku 46 jsou:

²³ V této souvislosti viz také doporučení EDPB č. 01/2020 o opatřeních, která doplňují nástroje pro předávání s cílem zajistit soulad s úrovní ochrany osobních údajů v EU.

²⁴ Viz pokyny EDPB 2/2018 k výjimkám podle článku 49 nařízení (EU) 2016/679.

- standardní smluvní doložky,
 - závazná podniková pravidla,
 - kodexy chování²⁵,
 - mechanismy pro vydání osvědčení²⁶,
 - smluvní doložky *ad hoc*,
 - mezinárodní dohody / správní ujednání²⁷.
29. Obsah záruk stanovených v nástrojích pro předávání údajů je třeba upravit v závislosti na situaci. Jako příklad lze uvést, že záruky, které je třeba poskytnout při předávání osobních údajů zpracovatelem, nejsou stejné jako záruky, které je třeba poskytnout při předávání správce²⁸. Obdobně v případě předávání osobních údajů správci nebo zpracovateli ve třetí zemi, na něž se již s ohledem na dané zpracování vztahuje GDPR, je třeba vzít na vědomí, že pro ně již platí GDPR v plném rozsahu. Pro takový scénář by proto při vypracovávání příslušných nástrojů pro předávání podle článku 46, konkrétně standardních smluvních doložek²⁹ nebo smluvních doložek *ad hoc*³⁰, měla být zohledněna situace podle článku 3, aby nedocházelo ke zdvojení povinností podle GDPR, ale k řešení prvků, které se týkají konkrétně rizik spojených s tím, že se dovozce nachází ve třetí zemi, např. k řešení možných odporujících si vnitrostátních právních předpisů a přístupu vlády ve třetí zemi, jakož i obtížnosti vymáhání a získání právní ochrany proti subjektu mimo EU. Tyto nástroje by se měly zabývat například opatřeními, která mají být přijata v případě kolize mezi právními předpisy třetí země a GDPR a v případě žádostí třetích zemí o zpřístupnění údajů. EDPB podporuje vývoj nástroje pro předávání údajů, například nového souboru standardních smluvních doložek podle čl. 46 odst. 2 písm. c), a je připraven na něm spolupracovat v případech, kdy se na dovozce vztahuje GDPR s ohledem na dané zpracování. EDPB bere na vědomí, že Evropská komise uvedla, že pro tento scénář právě připravuje další soubor

²⁵ EDPB přijal pokyny 04/2021 týkající se kodexů chování jakožto nástrojů pro předávání údajů.

²⁶ EDPB přijal pokyny 07/2022 týkající se vydávání osvědčení jakožto nástroje pro předávání údajů.

²⁷ EDPB přijal pokyny 2/2020 k čl. 46 odst. 2 písm. a) a čl. 46 odst. 3 písm. b) nařízení 2016/679 pro předávání osobních údajů mezi orgány veřejné moci a veřejnými subjekty v EHP a mimo EHP.

²⁸ Viz např. různé záruky v modulu 1 a modulu 3 v příloze prováděcího rozhodnutí Komise (EU) 2021/914 ze dne 4. června 2021 o standardních smluvních doložkách pro předávání osobních údajů do třetích zemí podle nařízení (EU) 2016/679 (dále jen „prováděcí rozhodnutí“).

²⁹ Standardní smluvní doložky přijaté Evropskou komisí dne 4. června 2021 podle článku 1 prováděcího rozhodnutí poskytují vhodné záruky pro předávání osobních údajů vývozci, na které se vztahuje nařízení GDPR, dovozcům, na jejichž zpracování údajů se *GDPR nevztahuje*. Upozorňujeme, že se to týká oblasti působnosti standardních smluvních doložek a nejedná se o výklad pojmu předávání údajů podle kapitoly V GDPR.

³⁰ Upozorňujeme, že podle čl. 40 odst. 3 mohou kodexy chování dodržovat i správci nebo zpracovatelé, *na něž se GDPR nevztahuje*, a to s cílem poskytnout vhodné záruky podle čl. 46 odst. 2 písm. e). Obdobně mohou být podle čl. 42 odst. 2 zavedeny mechanismy pro vydávání osvědčení a pečete či známky za účelem prokázání existence vhodných záruk podle čl. 46 odst. 2 písm. f) poskytnutých správci nebo zpracovateli, *na které se GDPR nevztahuje*. Proto EDPB v současné době označil standardní smluvní doložky a doložky *ad hoc* za dostupné a nejvhodnější nástroje pro předávání toků údajů dovozcům, na které se vztahuje GDPR. Bez ohledu na tuto skutečnost hrají důležitou úlohu kodexy chování a osvědčení jakožto nástroje, které umožňují správcům a zpracovatelům zajistit a prokázat soulad s GDPR v souvislosti s operacemi zpracování, na které se vztahuje GDPR podle článku 3. Dodržování obou typů nástrojů lze proto zohlednit při předávání osobních údajů správci nebo zpracovateli ve třetí zemi, na které se vztahuje GDPR.

standardních smluvních doložek, které budou zohledňovat požadavky, jež se na tyto správce a zpracovatele již nyní přímo vztahují podle nařízení GDPR³¹.

30. Naopak, pokud kritéria stanovená EDPB splněna nejsou, o předávání údajů se nejedná a kapitola V GDPR se nepoužije.

4 ZÁRUKY, KTERÉ MAJÍ BÝT POSKYTNUTY, POKUD JSOU OSOBNÍ ÚDAJE ZPRACOVÁVÁNY MIMO EHP, ALE NEDOCHÁZÍ K PŘEDÁVÁNÍ ÚDAJŮ

31. S ohledem na výše uvedená kritéria platí, že pokud tentýž správce nebo zpracovatel zpracovává údaje mimo EU, aniž by je zpřístupnil jinému správci nebo zpracovateli (např. pokud zaměstnanec správce z EU cestuje do zahraničí a má přístup k údajům tohoto správce, zatímco se nachází ve třetí zemi, nebo v případě přímého shromažďování údajů od fyzických osob v EU podle čl. 3 odst. 2 GDPR), neměla by být daná činnost zpracování považována za předávání údajů podle kapitoly V GDPR. V této souvislosti je však třeba mít na paměti, že správce musí i přesto dodržovat GDPR a zůstává i nadále odpovědný za své činnosti zpracování bez ohledu na to, kde k nim dochází. Znamená to rovněž, že správce nebo zpracovatel by měl věnovat obzvláštní pozornost právním rámcům dané třetí země, které mohou mít dopad na jeho schopnost dodržovat GDPR. Platí totiž, že ačkoli určitý přenos údajů nemusí splňovat kritéria pro předávání údajů do třetí země podle kapitoly V GDPR, včetně scénáře popsaného v příkladu č. 8, může takové zpracování být i přesto spojeno se zvýšenými riziky, protože k němu dochází mimo EU, například z důvodu odporujících si vnitrostátních právních předpisů nebo nepřiměřeného přístupu ze strany vlády v dané třetí zemi. Tato rizika je třeba zohlednit při přijímání opatření k zajištění souladu s GDPR, a to i podle článku 5 („Zásady zpracování osobních údajů“), článku 24 („Odpovědnost správce“), článku 32 („Zabezpečení zpracování“), článku 33 („Ohlašování případů porušení zabezpečení osobních údajů dozorovému úřadu“), článku 35 („Posouzení vlivu na ochranu osobních údajů“), článku 48 („Předávání či zveřejňování údajů nepovolené právem Unie“) atd.
32. Správce může na základě své povinnosti nést odpovědnost za dodržování zásad ochrany údajů a být schopen doložit (článek 5) jejich dodržování a zavést technická a organizační opatření zohledňující mimo jiné rizika spojená se zpracováním podle článku 32 GDPR velmi snadno dojít k závěru, že jsou nutná rozsáhlá bezpečnostní opatření, nebo že by dokonce nebylo zákonné provádět určitou operaci zpracování ve třetí zemi nebo v něm pokračovat, ačkoli nedochází k předávání údajů. V případě předávání údajů, kdy nelze zaručit v zásadě rovnocennou úroveň ochrany, Soudní dvůr Evropské unie nakonec požádá o pozastavení nebo ukončení předávání údajů³². V tomto ohledu se Soudní dvůr zaměřuje na rizika, která s sebou konkrétní operace zpracování nese vzhledem ke svému přeshraničnímu rozměru. Tyto požadavky mají význam i při posuzování situací, které s sebou nesou obdobná rizika (i když nejsou považovány za předávání údajů)³³, např. v souvislosti s nepřiměřeným přístupem vlády ze strany orgánů třetích zemí. Správce může například dospět k závěru, že zaměstnanci si nemohou do některých třetích zemí přivést notebook atd. V této souvislosti, a jak je uvedeno výše, je třeba zdůraznit, že jakmile jsou údaje zpřístupněny přenosem nebo jiným způsobem jinému správci

³¹ Viz https://commission.europa.eu/law/law-topic/data-protection/international-dimension-data-protection/new-standard-contractual-clauses-questions-and-answers-overview_cs

³² Srov. rozsudek Soudního dvora ze dne 16. července 2020, Data Protection Commissioner v. Facebook Ireland Ltd, Maximilian Schrems, C-311/18, EU:C:2020:559, bod 135.

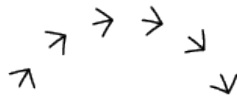
³³ Lze konstatovat, že při tomto posouzení by byl relevantní i stav odpovídající ochrany určité třetí země.

nebo zpracovateli (který je rovněž orgánem veřejné moci) v dané třetí zemi (například zaměstnancem na služební cestě), bude daný tok údajů představovat předávání údajů podle kapitoly V.

33. Pokud navíc správce hodlá zpracovávat osobní údaje mimo EU (ačkoli nedochází k žádnému předávání údajů), měly by tyto informace být zpravidla poskytovány fyzickým osobám v rámci povinností správce v oblasti transparentnosti, např. za účelem zajištění souladu se zásadou transparentnosti a korektnosti, která rovněž vyžaduje, aby správci informovali fyzické osoby o rizicích souvisejících s daným zpracováním údajů³⁴.
34. Souhrnně řečeno, správci a zpracovatelé, na jejichž zpracování údajů se vztahuje GDPR, odpovídají za veškeré své činnosti zpracování bez ohledu na to, kde k nim dochází, a zpracování údajů ve třetích zemích může zahrnovat zvýšená rizika, a to i v souvislosti s nepřiměřeným přístupem ze strany vlády, která je třeba identifikovat a pozorně řešit, aby bylo takové zpracování podle GDPR zákonné. Sbor EDPB posoudí, zda je třeba vydat další pokyny k zárukám v tomto ohledu.

³⁴ Viz 39. a 60. bod odůvodnění GDPR a pokyny pracovní skupiny WP29 k transparentnosti podle nařízení 2016/679 (wp260rev.01), bod 10.

PŘÍLOHA: ILUSTRACE PŘÍKLADŮ 1–12

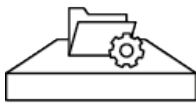
Data flow
Not considered as data transfer

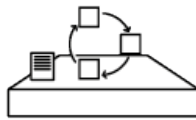
Data transfer
Chapter V GDPR

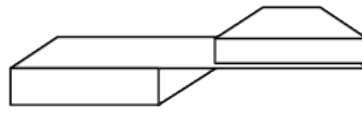
GDPR Articles and Chapters

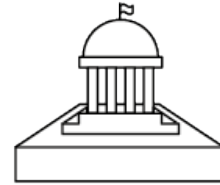
Controller

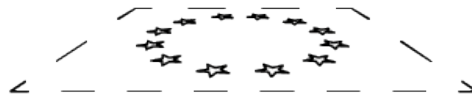
Processor

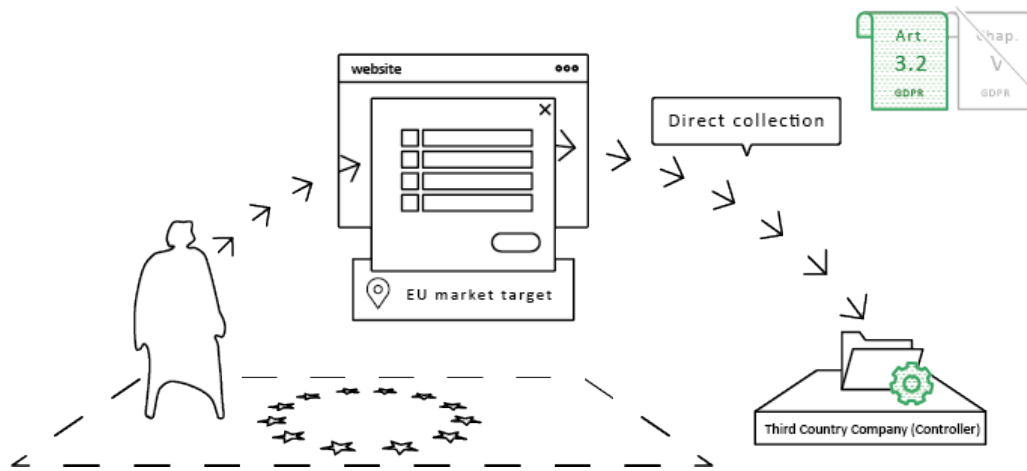
Parent company and subsidiary company

Third country authority

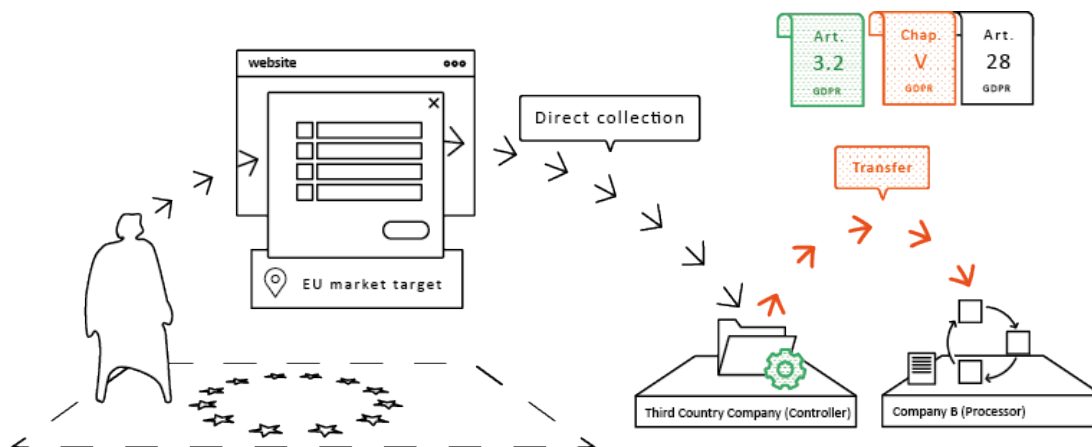

EU / EEA area and limits

Příklad 1: Správce ve třetí zemi shromažďuje údaje přímo od subjektu údajů v EU (podle čl. 3 odst. 2 GDPR)

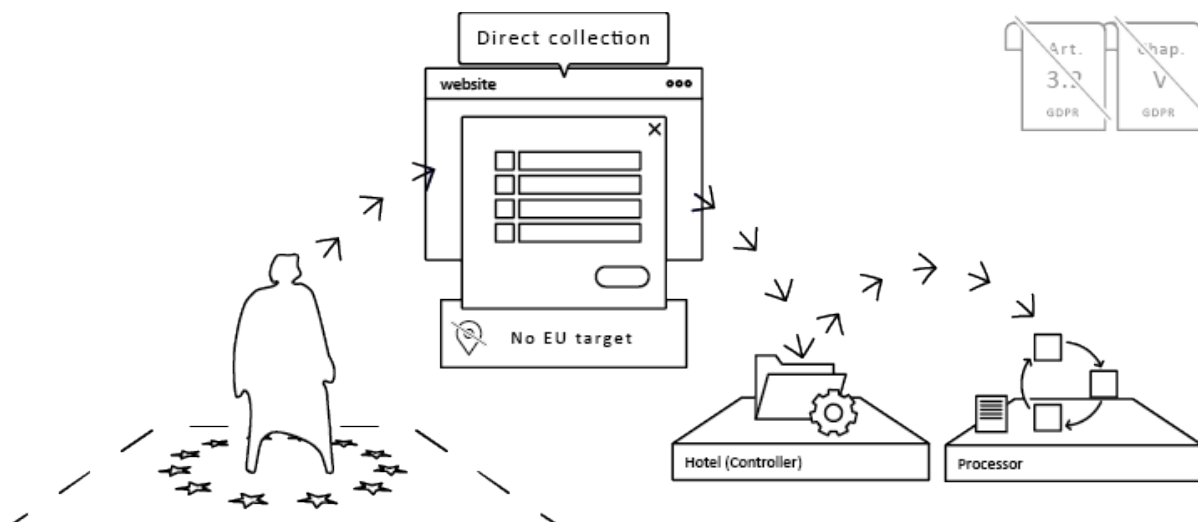
Maria, která žije v Itálii, vyplní své jméno, příjmení a poštovní adresu ve formuláři na internetových stránkách se zaměřením na oděvy, aby dokončila objednávku a získala šaty, které si koupila on-line ve svém bydlišti v Římě. Tyto internetové stránky se zaměřením na oděvy provozuje společnost ze třetí země, která nepůsobí na území EU, ale zaměřuje se konkrétně na trh EU. V tomto případě subjekt údajů (Maria) poskytuje své osobní údaje této společnosti ze třetí země. Nejedná se zde o předávání osobních údajů, protože údaje nejsou předávány vývozcem (správcem nebo zpracovatelem), ale jsou přímo od subjektu údajů shromažďovány správcem podle čl. 3 odst. 2 GDPR. Kapitola V se tedy na tento případ nevztahuje. Daná společnost ze třetí země však bude muset uplatnit GDPR, protože na její operace zpracování se vztahuje čl. 3 odst. 2.

Příklad 2: Správce ve třetí zemi shromažďuje údaje přímo od subjektu údajů v EU (podle čl. 3 odst. 2 GDPR) a pro některé činnosti zpracování využívá zpracovatele mimo EU

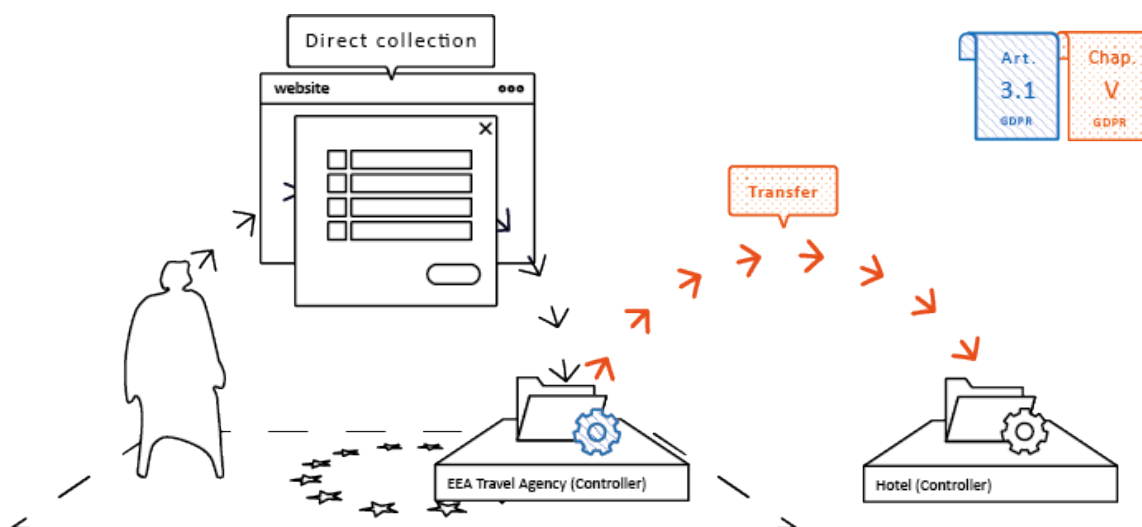
Maria, která žije v Itálii, vyplní své jméno, příjmení a poštovní adresu ve formuláři na internetových stránkách se zaměřením na oděvy, aby dokončila objednávku a získala šaty, které si koupila on-line ve svém bydlišti v Římě. Tyto internetové stránky se zaměřením na oděvy provozuje společnost ze třetí země, která nepůsobí na území EU, ale zaměřuje se konkrétně na trh EU. Tato společnost ze třetí země zapojila za účelem zpracování objednávek obdržených prostřednictvím internetových stránek zpracovatele mimo EHP. V tomto případě subjekt údajů (Maria) poskytuje své osobní údaje této společnosti ze třetí země a nejedná se o předávání osobních údajů, neboť údaje shromažďuje přímo správce podle čl. 3 odst. 2 GDPR. Správce tak bude muset na zpracování těchto osobních údajů uplatnit GDPR. Pokud by společnost ze třetí země zapojila zpracovatele mimo EHP, bylo by takové zpřístupnění údajů zpracovateli mimo EHP předáním údajů a správce by musel uplatnit povinnosti podle článku 28 a kapitoly V s cílem zajistit, aby úroveň

ochrany poskytovaná GDPR nebyla znehodnocena v důsledku toho, že údaje zpracovává jeho jménem zpracovatel mimo EHP

Příklad 3: Správce ve třetí zemi získává údaje přímo od subjektu údajů v EU (nikoli však podle čl. 3 odst. 2 nařízení GDPR) a pro některé činnosti zpracování využívá zpracovatele mimo EU

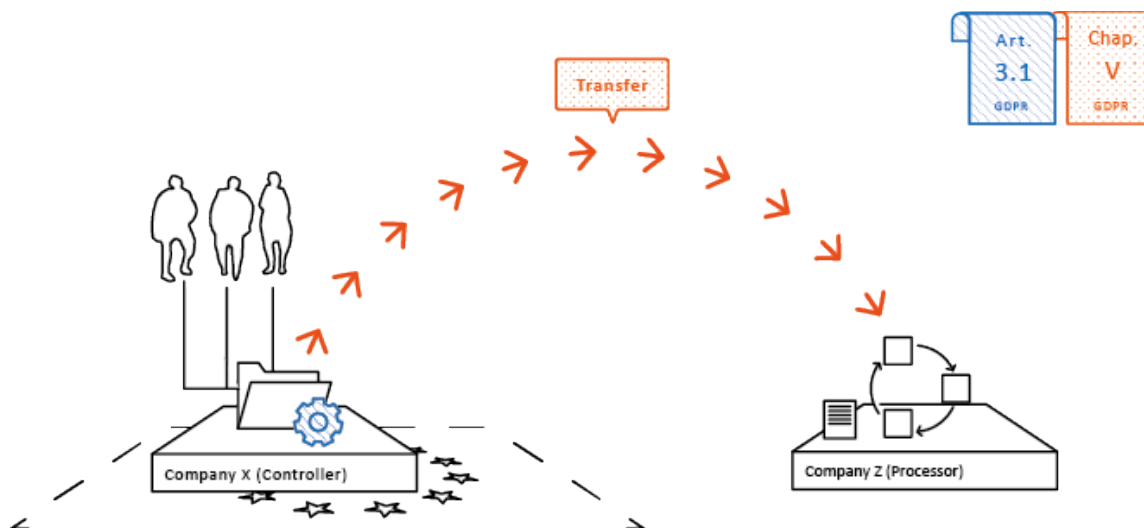
Maria, která žije v Itálii, se rozhodne rezervovat si pokoj v hotelu v New Yorku pomocí formuláře na internetových stránkách hotelu. Osobní údaje shromažďuje přímo hotel, který se nezaměřuje na fyzické osoby v EHP ani je nemonitoruje. V tomto případě k předání údajů nedochází, protože údaje jsou předávány přímo subjektem údajů a přímo shromažďovány správcem. Vzhledem k tomu, že hotel neprovádí žádné činnosti v oblasti zaměření nebo monitorování fyzických osob v EHP, GDPR se nepoužije, a to ani s ohledem na jakékoli činnosti zpracování prováděné zpracovateli mimo EHP jménem tohoto hotelu.

Příklad 4: Platforma v EHP shromažďuje údaje a následně je předává správci ze třetí země

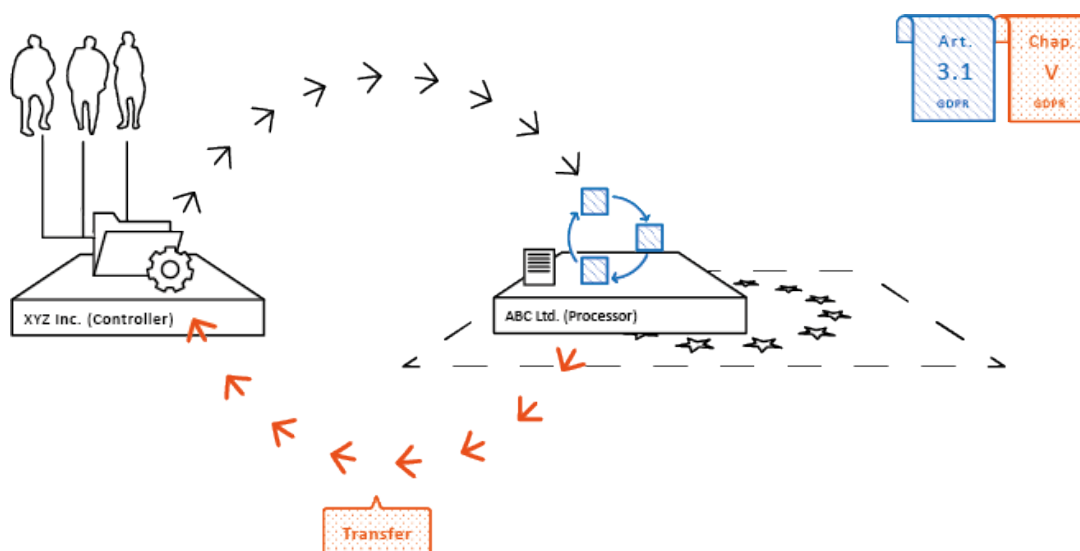
Maria, která žije v Itálii, si rezervuje pokoj v hotelu v New Yorku prostřednictvím on-line cestovní agentury usazené v EHP. Mariiny osobní údaje, které jsou nezbytné pro rezervaci hotelu, shromažďuje on-line cestovní agentura usazená

v EHP jako správce a zasílá je hotelu, který je přijímá jako samostatný správce. Při předávání osobních údajů hotelu ve třetí zemi provádí cestovní kancelář usazená v EHP předávání osobních údajů a použije se kapitola V GDPR.

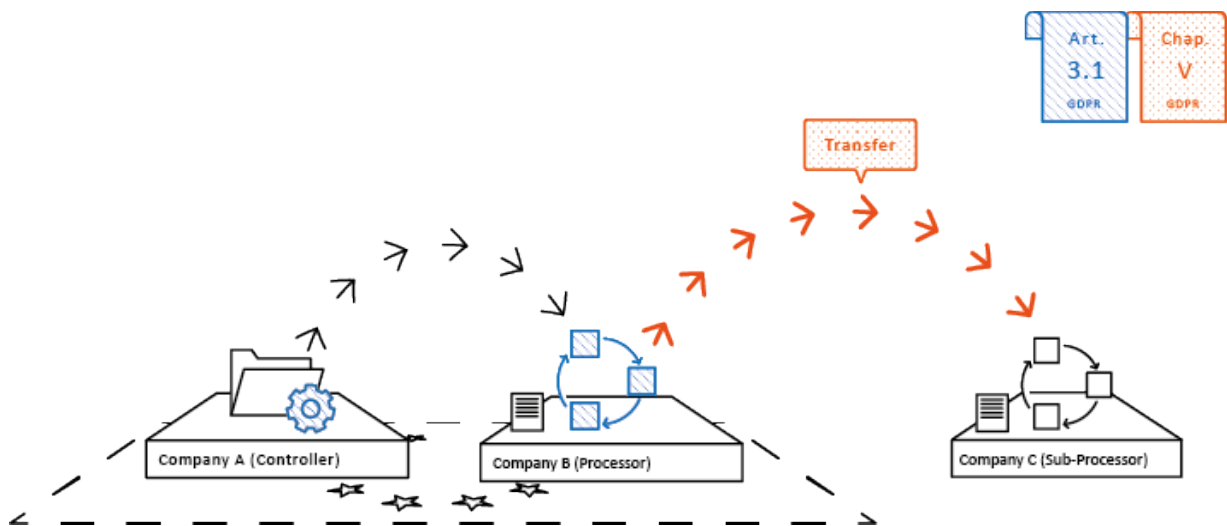
Příklad 5: Správce v EU zasílá údaje zpracovateli ve třetí zemi

Společnost X usazená v Rakousku, která jedná jako správce, poskytuje osobní údaje svých zaměstnanců nebo zákazníků společnosti Z ve třetí zemi, která tyto údaje zpracovává jako zpracovatel jménem společnosti X. V tomto případě poskytuje údaje správce, na kterého se v souvislosti s daným zpracováním vztahuje GDPR, zpracovateli ve třetí zemi. Poskytnutí údajů bude tudíž považováno za předávání osobních údajů do třetí země, a proto se použije kapitola V GDPR.

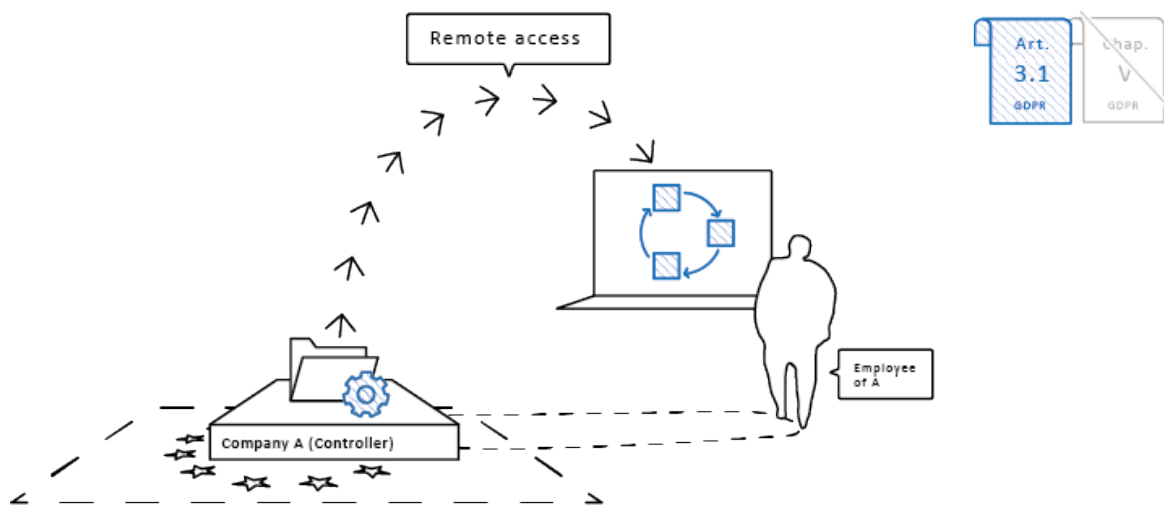
Příklad 6: Zpracovatel v EU zasílá údaje zpět svému správci ve třetí zemi

Společnost XYZ Inc., správce, který nemá provozovnu v EU, zasílá osobní údaje svých zaměstnanců/zákazníků, z nichž všichni jsou subjekty údajů, které se nenacházejí v EU, zpracovateli ABC Ltd. ke zpracování v EU jménem společnosti XYZ. Společnost ABC předává tyto údaje zpět společnosti XYZ. Na zpracování prováděné společností ABC jakožto zpracovatelem se vztahuje GDPR s ohledem na specifické povinnosti zpracovatele podle čl. 3 odst. 1, protože společnost ABC je usazena v EU. Vzhledem k tomu, že společnost XYZ je správcem ve třetí zemi, považuje se zpřístupnění údajů společností ABC společnosti XYZ za předávání osobních údajů, a proto se použije kapitola V.

Příklad 7: Zpracovatel v EU zasílá údaje dílčímu zpracovateli ve třetí zemi

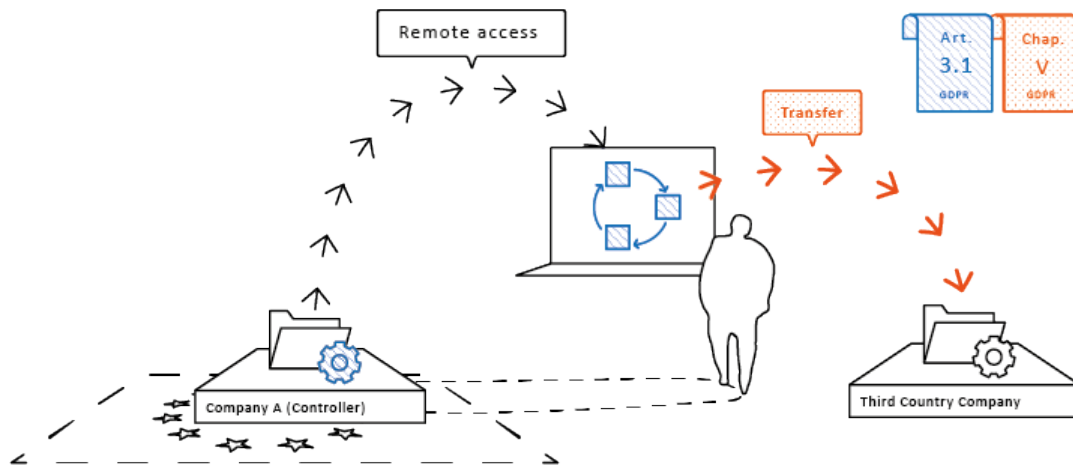
Společnost A usazená v Německu, jednající jako správce, zapojila francouzskou společnost B, aby jejím jménem působila jako zpracovatel. Společnost B má v úmyslu dále delegovat část činností zpracování, které provádí jménem společnosti A, na dílčího zpracovatele C, společnost ve třetí zemi, a tudíž zasílat společnosti C údaje za tímto účelem. Zpracování prováděné společností A i jejím zpracovatelem B je prováděno v rámci jejich provozoven v EU, a proto se na ně vztahuje GDPR podle ustanovení jeho čl. 3 odst. 1, avšak zpracování údajů společností C je prováděno ve třetí zemi. Předávání údajů od zpracovatele B dílčímu zpracovateli C tedy představuje předávání do třetí země a použije se kapitola V GDPR.

Příklad 8.1: Zaměstnanec správce z EU cestuje do třetí země v rámci služební cesty

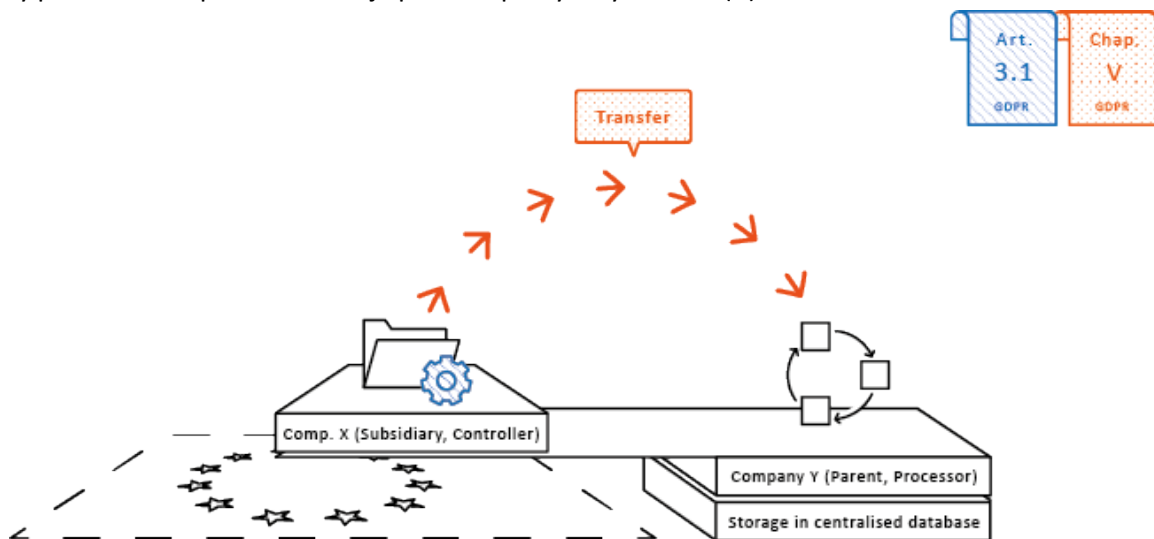
George, zaměstnanec společnosti A se sídlem v Polsku, cestuje do třetí země na jednání a veze si s sebou notebook. Během svého pobytu v zahraničí George zapne svůj počítač a vzdáleně přistupuje k osobním údajům v databázích své společnosti, aby dokončil interní zprávu. Skutečnost, že si přivezl notebook, a vzdálený přístup k osobním údajům ze třetí země, se nepovažuje za předání osobních údajů, neboť George není jiným správcem, ale zaměstnancem, a tedy nedílnou součástí správce (A). Předávání údajů se tudíž provádí v rámci téhož správce (A). Toto zpracování, včetně

vzdáleného přístupu a činností zpracování, které George provede po aktivaci přístupu, provádí polská společnost, tj. správce, který je usazen v Unii podle čl. 3 odst. 1 GDPR.

Příklad 8.2: Zaměstnanec správce z EU cestuje do třetí země v rámci služební cesty

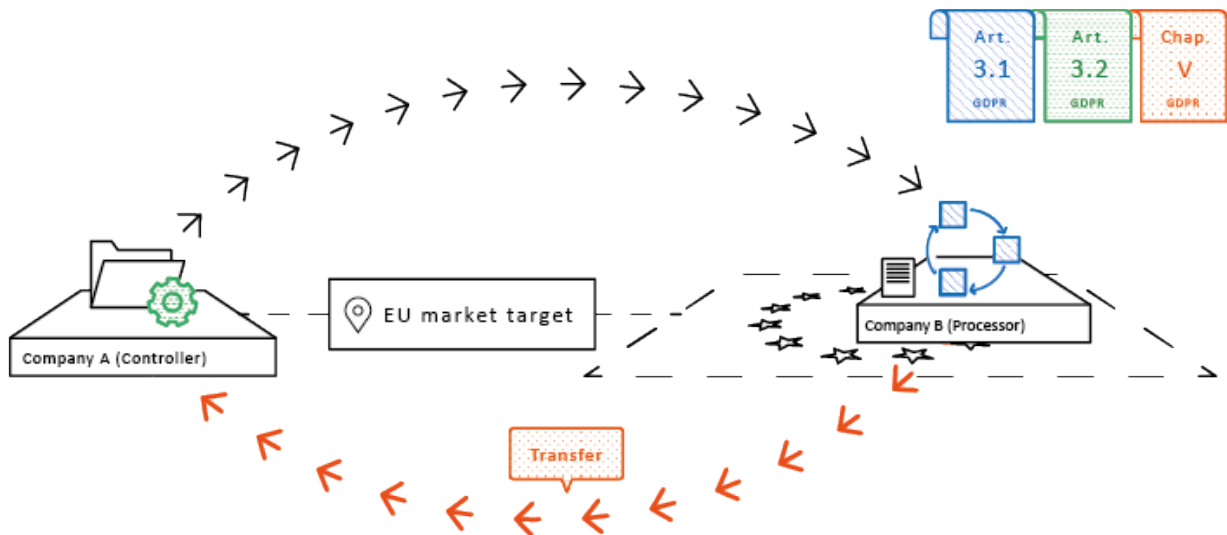
George, zaměstnanec společnosti A se sídlem v Polsku, cestuje do třetí země na jednání a veze si s sebou notebook. Během svého pobytu v zahraničí George zapne svůj počítač a vzdáleně přistupuje k osobním údajům v databázích své společnosti, aby dokončil interní zprávu. Skutečnost, že si přivezl notebook, a vzdálený přístup k osobním údajům ze třetí země, se nepovažuje za předání osobních údajů, neboť George není jiným správcem, ale zaměstnancem, a tedy nedílnou součástí správce (A). Předávání údajů se tudíž provádí v rámci téhož správce (A). Toto zpracování, včetně vzdáleného přístupu a činností zpracování, které George provede po aktivaci přístupu, provádí polská společnost, tj. správce, který je usazen v Unii podle čl. 3 odst. 1 nařízení GDPR. Lze však konstatovat, že v případě, že by George jako zaměstnanec společnosti A zaslal nebo zpřístupnil údaje jinému správci nebo zpracovateli ve třetí zemi, dotčený tok údajů by představoval předávání údajů podle kapitoly V vývozcem (A) v EU takovému dovozci ve třetí zemi.

Příklad 9: Dceřiná společnost (správce) v EU sdílí údaje se svou mateřskou společností (zpracovatelem) ve třetí zemi.

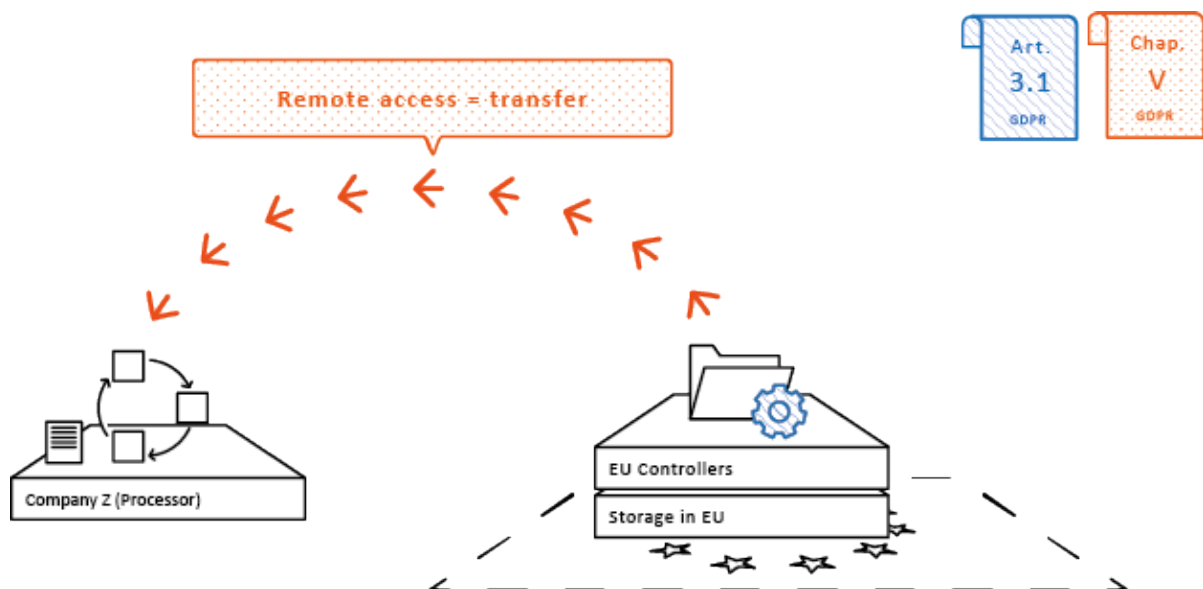
Irská společnost X, která je dceřinou společností mateřské společnosti Y ve třetí zemi, zpřístupňuje osobní údaje svých zaměstnanců společnosti Y, aby je mateřská společnost ve třetí zemi uložila do centralizované databáze lidských zdrojů. V tomto případě irská společnost X zpracovává (a zpřístupňuje) údaje jako zaměstnavatel, a tedy jako správce, přičemž mateřská společnost je zpracovatelem. Na společnost X se při tomto zpracování vztahuje GDPR podle čl. 3 odst. 1 a

společnost Y se nachází ve třetí zemi. Toto zpřístupnění se proto považuje za předávání do třetí země ve smyslu kapitoly V GDPR.

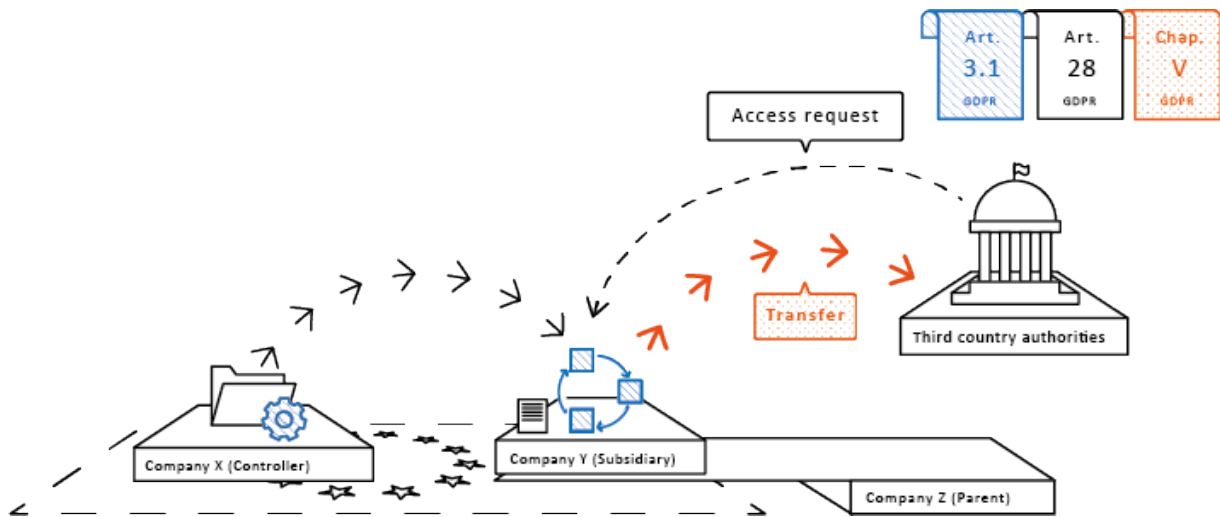
Příklad 10: Zpracovatel v EU zasílá údaje zpět svému správci ve třetí zemi

Společnost A, správce, který nemá provozovnu v EU, nabízí zboží a služby na trhu EU. Francouzská společnost B zpracovává osobní údaje jménem společnosti A. Společnost B tyto údaje předává zpět společnosti A. Na zpracování prováděné zpracovatelem B se vztahuje GDPR s ohledem na specifické povinnosti zpracovatele podle čl. 3 odst. 1, neboť probíhá v souvislosti s činností jeho provozovny v EU. Na zpracování prováděné společností A se rovněž vztahuje GDPR, neboť se na společnost A vztahuje čl. 3 odst. 2. Jelikož se však společnost A nachází ve třetí zemi, považuje se zpřístupnění údajů společností B společnosti A za předávání do třetí země, a proto se použije kapitola V.

Příklad 11: Vzdálený přístup k údajům v EU ze strany zpracovatele ze třetí země, který jedná jménem správců z EU

Společnost ve třetí zemi (společnost Z), která nemá provozovnu v EU, nabízí služby jako zpracovatel společnostem v EU. Společnost Z, která jedná jako zpracovatel jménem správců v EU, uplatňuje vzdálený přístup, např. pro účely podpory, k údajům, které jsou uloženy v EU. Vzhledem k tomu, že se společnost Z nachází ve třetí zemi, vede takový vzdálený přístup k předávání údajů od správců z EU jejich zpracovateli (společnosti Z) ve třetí zemi podle kapitoly V.

Příklad 12: Správce v EU využívá zpracovatele v EU, na kterého se vztahují právní předpisy třetí země

Dánská společnost X, jednající jako správce, zapojila společnost Y usazenou v EU, aby jejím jménem působila jako zpracovatel. Společnost Y je dceřinou společností mateřské společnosti Z ze třetí země. Společnost Y zpracovává údaje společnosti X výhradně v EU a nikdo mimo EU, včetně mateřské společnosti Z, nemá k těmto údajům přístup. Kromě toho ze smlouvy mezi společnostmi X a společností Y vyplývá, že společnost Y zpracovává osobní údaje pouze na základě doložených pokynů společnosti X, pokud jí toto zpracování již neukládá právo EU nebo členského státu, které se na společnost Y vztahuje. Na společnost Y se však vztahují právní předpisy třetí země s extraterritoriálním účinkem, což v tomto případě znamená, že společnost Y může obdržet žádosti o přístup od orgánů třetích zemí. Vzhledem k tomu, že společnost Y nepůsobí ve třetí zemi (ale jedná se o společnost z EU, na kterou se vztahuje čl. 3 odst. 1 GDPR), zpřístupnění údajů společnosti X, která je správcem údajů, společnosti Y, která je zpracovatelem, nepředstavuje předávání údajů a kapitola V GDPR se nepoužije. Jak již bylo zmíněno, existuje však možnost, že společnost Y obdrží žádosti o přístup od orgánů třetích zemí, a pokud by společnost Y této žádosti vyhověla, bylo by takové zpřístupnění údajů považováno za předání údajů podle kapitoly V. Pokud společnost Y vyhoví žádosti v rozporu s pokyny správce, a tudíž i s článkem 28 GDPR, považuje se společnost Y ve vztahu k tomuto zpracování za nezávislého správce podle čl. 28 odst. 10 GDPR. V této situaci by společnost X, která je správcem, měla před zapojením daného zpracovatele tyto okolnosti posoudit, aby zajistila, že v souladu s požadavky článku 28 nařízení GDPR využívá pouze ty zpracovatele, kteří poskytují dostatečné záruky zavedení vhodných technických a organizačních opatření tak, aby dané zpracování bylo v souladu s požadavky GDPR, včetně kapitoly V, a aby zajistila rovněž existenci smlouvy nebo právního aktu, kterým se zpracování tímto zpracovatelem řídí.